Въ всичкы-тѣ дни на животъ-тъ ни въ
домъ-тъ Господень.
21 Защото [л]Исаія бѣше реклъ: Нека зе-
мѫтъ низаницѫ смоквы, да гы стрыѭтъ
и турятъ на въспаленіе-то, и ще оздра-
22 вѣе. И [м]Езекія бѣше реклъ: Що е зна-
меніе-то че азъ ще възлѣзѫ въ домъ-тъ
Господень?

ГЛАВА 39.

1 Въ [а]онова врѣме Вавилонскый-тъ царь,
Меродахъ-валаданъ, сынъ на Валадана,
проводи писма и дарове на Езекіѭ, за-
щото бѣше чулъ че ся разболѣлъ и оздра-
2 вѣлъ. И [б]зарадува ся за тѣхъ Езекія, и
показа имъ домъ-тъ на многоцѣнны-тѣ си
вещи, сребро-то, и злато-то, и ароматы-тѣ,
и многоцѣнны-тѣ масти и всичкѫ-тѫ си
оружѫницѫ, и всичко що ся намираше
въ съкровища-та му: не останѫ нищо въ
домъ-тъ му, нито подъ всичко-то му вла-
дѣніе, което Езекія не имъ показа.
3 Тогазь дойде пророкъ Исаія при царь
Езекіѭ, та му рече: Що казахѫ тѣзи
человѣци, и отъ дѣ сѫ дошли при тебе?
И рече Езекія: Отъ далечнѫ земіѭ идѫтъ
4 при мене, отъ Вавилонъ: А той рече:
Що видѣхѫ въ домъ-тъ ти? И отговори
Езекія: Видѣхѫ всичко що има въ
домъ-тъ ми: не останѫ нищо въ съкро-
5 вища-та ми, което не имъ показахъ. То-
газь рече Исаія на Езекіѭ: Слушай
6 слово-то на Господа Саваоѳа: Ето [в]идѫтъ
дни, въ които всичко което е въ домъ-тъ
ти, и каквото сѫ събрали отци-тѣ ти
до тойзи день, ще ся прѣнесе у Вави-
лонъ: нѣма да остане нищо, говори Го-
7 сподь. И отъ сынове-тѣ ти, които ще
излѣзѫтъ отъ тебе, които ще родишь, ще
земѫтъ; и ще станѫтъ скопци въ домъ-тъ
на Вавилонскый-тъ царь. Тогазь рече Езе-
кія на Исаіѭ: [г]Добро е слово-то Го-
сподне, което каза ты. Рече още: Понеже
ще бѫде миръ и утвърждение въ дни-тѣ ми.

ГЛАВА 40.

1 Утѣшавайте, утѣшавайте людіе-тѣ ми,
Говори Богъ вашъ.
2 Говорѣте насьрдчително на Іерусалимъ,
и выкнѣте къмъ него,
Че врѣме-то на воинствованіе-то му ся
испълни,
Че беззаконіе-то му ся прости;
[а]Защото зѣ отъ рѫкѫ-тѫ Господнѭ
Двойно за всичкы-тѣ си грѣхове.
3 [б]Гласъ на едного който выка въ пусты-
ніѭ-тѫ:
[в]Приготвѣте пѫть-тъ Господень;
[г]Правъ друмъ направѣте въ пустыніѭ-тѫ
за Бога нашего.
4 Всякой долъ ще ся възвыши,
И всяка гора и хълмъ ще ся сниши:
И криви-тѣ ще станѫтъ прави,
[д]И неравны-тѣ мѣста равны:
5 И слава-та Господня ще ся яви,
И всяка плъть купно ще види;
Защото уста-та Господни говорихѫ.
6 Гласъ-тъ рече: Възгласи; и *рече *ся:*
Що да възгласіѭ?
[е]Всяка плъть е трѣва,
И всичка-та ѝ слава като полскый цвѣтъ.
7 Трѣва-та изсъхнѫ, цвѣтъ-тъ повѣнѫ
Когато [ж]вѣтръ отъ Господа духнѫ вьрзъ
него:
Трѣва наистинѫ сѫ людіе-тѣ.
8 Трѣва-та изсъхнѫ, цвѣтъ-тъ повѣнѫ;
[з]Но слово-то на Бога нашего остава въ
вѣкъ.
9 Ты който носишь благы вѣсти на Сіонъ,
Възлѣзь на высокѫ-тѫ горѫ:
Ты който носишь благы вѣсти на Іеру-
салимъ,
Възвыши силно гласъ-тъ си:
Възвыши: не бой ся:
Речи на Іудины-тѣ градове:
Ето Богъ вашъ!
10 Ето, Господь Іеова ще дойде съсъ силѫ,
И [и]мышца-та му ще владѣе за него:
Ето [і]мьзда-та му е съ него,
И въздаяніе-то му прѣдъ него.
11 [к]Ще пасе стадо-то си както пастырь:
Ще събере агнета-та съ мышцѫ-тѫ си,
И ще *гы* носи въ пазухѫ-тѫ си:
И ще води полека доящы-тѣ:
12 [л]Кой е прѣмѣрилъ воды-тѣ съ шепѫ-тѫ си,
И измѣрилъ небеса-та съ педѫ,
И побралъ въ мѣркѫ пьрсть-тѫ на зе-
міѭ-тѫ,
И прѣтеглилъ горы-тѣ съ теглилкѫ, и
хълмы-тѣ въ кѫпоны?
13 [м]Кой е измѣрилъ Духъ-тъ Господень,
Или му е былъ съвѣтникъ, и го е научилъ?
14 Съ кого ся е съвѣтувалъ той, и *кой* го е
вразумилъ,
И го е научилъ пѫть-тъ на сѫдбѫ-тѫ,
И му е прѣдалъ знаніе,
И му е показалъ пѫть-тъ на разумъ-тъ?
15 Ето, народи-тѣ сѫ като капкѫ отъ ведро,
И считатъ ся като тънькъ прашецъ на
кѫпонѫ:
Ето, острови-тѣ като прахъ що ся дига:
16 И Ливанъ не е доволенъ за горѣніе,

л 4 Цар. 20; 7.
м 4 Цар. 20; 8.
—
а 4 Цар. 20; 12 и друг.
б 2 Лѣт. 32; 31.
в Іер. 20; 5.
г 1 Цар. 3; 18.
—
а Іов. 42; 10. Гл. 61; 7.
б Мат. 3; 3. Мар. 1; 3. Лук. 3; 4. Іоан. 1; 23.
в Мал. 3; 1.
г Псал. 68; 4. Гл. 49; 11.
д Гл. 45; 2.
* *Или* рѣкохъ.
е Іов. 14; 2. Псал. 90; 5. 102; 11. 103; 15. Іак. 1; 10. 1 Пет. 1; 24.
ж Псал. 103; 16.
з 1 Пет. 1; 25.
и Гл. 59; 16.
і Гл. 62; 11. Откр. 22; 12.
к Гл. 49; 10. Іез. 34; 23. 37; 24. Іоан. 10; 11. Евр. 13; 20. 1 Пет. 2; 25. 5; 4. Откр. 7; 17.
л Прит. 30; 4.
м Іов. 21; 22. 36; 22, 23. Рим. 11; 34. 1 Кор. 2; 16.